

Halloween – oslava diabla

Branislav Michalka

1. novembra 2019 ✚ Spoločnosť

Halloween - invázia ohavnosti

Okrem iných gýčových obludností, ktoré snažívi liberáli importovali do stredoeurópskeho regiónu z hamburgerovej kultúrnej oblasti, sa u nás úspešne aklimatizovalo aj „oslavovanie“ „sviatku“ Halloween. Tety učiteľky a vychovávateľky každý rok poskytnú deťom nepreberné množstvo radovánok spojených s Halloweenom, vrátane maľovaniek, samolepiek, hračiek, karnevalov, svietiacich tekvic a bosoriek, seba nevynímajúc.

Našli sa dokonca aj pokrokoví a osvietení kňazi, ktorí popreli pohanský charakter tejto oslavy. Netušili, že sa svojím tvrdením dopustili neekumenického správania, pretože sa tým nešetrne dotkli cítenia bratov druidov. Bývalý, našťastie, najvyšší kňaz Keltskej tradície, Tom Sanguinet, totiž povedal, že: „Moderný sviatok, ktorý voláme Halloween, má svoj pôvod v splne mesiaca, ktorý je najbližší 1.novembru, ktorý je novým rokom bosoriek. Bol to čas, kedy sa „duchovia (démoni) dostali na vrchol svojej moci a vracali sa na planétu zem.“ Vo svojom výroku pokračuje: „Halloween je čisto a absolútne zlej podstaty a nie je tu nič, čo by niekedy malo alebo bude mať spoločné alebo prijateľné s Pánom Ježišom.“ Domnievame sa, že by o tom ako bývalý funkcionár pohanského kultu mal niečo vedieť. Preto sa zo strany liberálnych kňazov jedná o spochybňovanie druidského kultúrneho dedičstva, čo je jasný prejav netolerancie.

Foto: ľudské obete u Keltov, zdroj: flickr.com

Pôvod Halloweenu

Pôvod Halloweenu siaha, samozrejme, do pohanského dávnoveku a s kresťanstvom nemá nič spoločné. Minimálne 2000 rokov pred Kristom keltskí druidi po celej Európe slávili 1. novembra sviatok Samhaina, pána smrti a zlých duchov. Oslava sa konala väčšinou formou prinášania obetí a tými boli, u týchto nadmieru tolerantných druidov, prevažne ľudia, ale aj kone, mačky, čierne ovce a kravy. Druidi, a to obzvlášť radi, naložili obete do veľkého dreveného panáka, niekedy aj niekoľko desiatok naraz a zapálili ho.

Kelti verili, že ich boh slnka Muck Olla v ten deň stráca silu a Samhain, pán smrti nad ním získava moc. Deň pred sviatkom podľa nich Samhain zhromaždil všetkých, ktorí zomreli v predchádzajúcom roku. V ten večer duchovia zosnulých môžu navštíviť svojich žijúcich príbuzných v ich domovoch. Na prahy domov boli kladené spálené obety a tie mali zastaviť duchov, aby nekonali domácim zlo. Podobné pohanské praktiky sú dokumentované nielen u Kelto, ale aj u Germánov alebo Slovanov, či Fínov a Laponcov.

Súvislosť medzi týmto pohanským sviatkom a súčasným Halloweenom je evidentná a nedá sa hermeneuticky oklamať žiadnymi vykonštruovanými pseudokresťanskými súvislosťami. Strach z duchov zosnulých (v skutočnosti zlých duchov, lebo duše zosnulých podľa kresťanskej teológie nemôžu škodiť živým), ktorí škodia svojej bývalej komunite, je pôvodcom práve onej strašidelnej atmosféry spájanej s Halloweenom. Predstava, že by nejaký kresťan mal strach z duší svojich starých rodičov a snažil sa ich udobriť ľudskými obeťami je absurdná.

Zdroj: wikipedia.com

Prax - kedysi a dnes

Chodenie od domu k domu počas Halloweenu, v Amerike praktizované deťmi, má svoj pôvod z praxe druidov, ktorí chodili od domu k domu a žiadali obete. Tí, ktorí niečo dali, dobytok alebo človeka (najlepšie pannu alebo dieťa, lebo obeť nevinnej bytosti duchom lepšie „šmakovala“), boli zahrnutí do modlitieb; kto odmietol, ten bol zahrnutý do preklatí. Nevďačníkom sa na dvere namaloval hexagram, aby zlí duchovia vedeli, kam majú ísť. Z toho pochádza detská tradícia: obdarujte nás, lebo vám niečo vyparátíme, ktorú môžeme sledovať v amerických filmoch. Malí „druidi“ si vynucujú sladkosti. Bývali pohanský kňaz Tom Sanquinet to komentuje: „Keď dáte halloweenovú sladkosť, v skutočnosti prinášate obeť falošným bohom. Tým sa zúčastňujete na modloslužbe.“

Tekvice, aj u nás známe ako súčasť folklóru (čiže starých pohanských zvykov, ktoré nedokázali prevalcovať ani stáročia kresťanstva a ktoré rôzni naivní folkloristi považujú za neškodné kultúrne vložky v živote ľudu), slúžili na viditeľné označenie tých domácností, ktoré už priniesli obeť a uctievali boha smrti (kto by to tak asi mohol byť, ten boh smrti, keď sv. Augustín píše, že „všetci bohovia pohanov sú zlí duchovia“) a teda im nemá ubližovať. Väčšinou ich inštalovali samotní druidi ako odplatu za poskytnutú obeť. Podobnú prax môžeme pozorovať u všetkých indoeurópskych pohanov, vrátane hinduistických ctiteľov bohyne smrti Kali.

Podobne je to aj s prezliekaním sa do rôznych maškarád. To má pôvod v prezliekaní sa do rituálnych obetných odevov počas sviatku Samhaina. Zvyk bežný u väčšiny pohanov. Počas kriku obetovaných ľudí a zvierat prezlečení účastníci rituálu rôznymi úkonmi a pohybmi napomáhali obetiam odháňať bývalých príbuzných, ktorí by im mohli robiť zle.

Podľa ovocia ich poznáte

Aj keby nejaký laik, alebo dokonca kňaz nepoznal kontext pohanských rituálov, ktoré sú vo svojej podstate univerzálne, tak ako je diabol univerzálny, tak podľa vizuálnej prezentácie musí aj ten najnaivnejší človek vidieť, že táto forma zábavy má všetky znaky, ktoré boli vždy v kresťanstve pripisované satanizmu a v pohanstve zlým duchom a božstvám smrti. Nevidí to len „katolícky“ tolerantný liberál, ktorý to jednak nechce vidieť a zároveň, ak už to vidí, tak sám seba presviedča, že jeho podozrenia sú pozostatkami starého a prekonaného myslenia, ktoré mu straší v podvedomí.

Pritom väčšina „zábavných“ prvkov Halloweenu je odpozorovaná z pohanských rituálov. Nielen keltských. Multikultúrna spoločnosť vyžaduje multikultúrnú spoluprácu aj v tejto oblasti. Časté sú napríklad umelohmotné lebky zastoknuté na plote. Túto prax môžeme pozorovať u bosoriek v ľudových rozprávkach, kam sa dostala ako tradícia známa z pohanských čias európskych etníc. Ale mohli ju pozorovať aj Cortézovi vojaci u Aztékov. Šokovaný Baltazar Diaz del Castillo to popisuje vo svojich pamätiach. Boli to lebky obetí šíaleného satanistického kultu Aztékov, ktorý si vyžadoval ročne tisíce obetí.

Že prezliekanie detí za bosorky asi nepochádza z kresťanskej tradície, to je tiež zrejme jasné každému, okrem katolíckeho liberála. Že bosoráctvo nie je len výmyslom bláznivých kresťanov, ktorí si potrebovali ventilovať svoju agresivitu, ako sa to tvrdilo v osvietenom 19. storočí, to vedia všetci misionári, ktorí prišli do kontaktu s africkými šamanmi alebo juhoamerickými kultami woodoo, hoodoo a macumba. Prezliekať sa za bosorku teda nie je hra, je to príprava detí na pohanštenie a službu diablu.

Zdroj: wikipedia.com

„Katolícky“ variant

Najokatejším znakom sú masky diabla, ktoré rôzne obchody ponúkajú voľne na internete. Tam už sa na obhajobu Halloweenu zo strany kresťanstva nedá povedať absolútne nič. Avšak radostný kresťanský liberál aj tu prichádza so svojím pozitívnym prístupom. Hovorí: my prevalcujeme zlý Halloween dobrým. Namiesto obludných masiek budeme mať karneval svätcov a ešte sa týmto nápadom aj pochváli. Samozrejme ho aj zrealizuje.

Výsledok však môže byť diametrálne odlišný, než si vysníval čiteľ pozitívneho prístupu. Za prvé – kapituloval pred potrebou vôbec niečo konať v tomto karnevalovom duchu. Tým sa legitimizovala udalosť 1. novembra nie ako katolícka náboženská (teda nie zábavná) tradícia, ale ako náhradný Halloween. Keby boli svätci prezentovaní aspoň ako nezmieriteľní bojovníci proti pohanstvu..., no ich životopisy sú cenzurované a rozriedované na obraz láskavého sociálneho pracovníka.

Náhradný Halloween, aj tak odprezentovaný; asi v štýle: „Pozrite decká, my si ten Halloween urobíme po kresťansky,“ sa postupom času začne chápať ako Halloween premaľovaný na kresťanský karneval, ale predsa len Halloween. Konaný vtedy, kedy Halloween a hlavne na jeho popud. Čiže sa jedná o trápnu defenzívu. Pod fasádou kresťanského náteru však môže kvasiť starý pohanský kvas a čakať na vhodnú chvíľu. A častokrát ani nemusí meniť fasádu, ako to vidíme aj pri kulte woodoo. Jeho uctievači len premenovali z Afriky importované božstvá menami svätcov a dohodli sa, že pod sv. Petrom budú rozumieť toho a pod sv. Pavlom onoho démona.

Kubánsky katolík – woodooista pekne sedí doma, popíja rum, fajčí havanskú cigaru a aby sv. Peter neškodil (odpušť, sv. Peter), tak zapáli a naleje aj jemu. Veď je to vlastne úplne neškodné, že? Podobne ako tie vydrankané sladkosti pre deti na Halloween. Alebo nie?

Katolícke riešenie

Katolíckym riešením je úplné odmietnutie akejkoľvek väzby na Halloween a dôkladné pomenovanie pohanského a satanistického charakteru tohto „sviatku“. Kňazi hodní svojho stavu a povolania nehľadajú klukaté vytáčky, ako zmieriť to s tým a ono s oným, ale jasne povedia, že kto sa bude zahrávať s nečistými silami a bude akceptovať podobné kultúrne podnety, tak ten sa dostáva do ohrozenia, že ztratí svoju dušu.

Akýkoľvek kompromis je nemožný.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/halloween-oslava-diabla/>